

1. СИЛАБУС З ДИСЦИПЛІНИ «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика».

1. Загальна інформація

Галузь знань	22 Охорона здоров'я
Спеціальність	228 Педіатрія, третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти з підготовки доктор філософії (Ph.D.)
Форма навчання	Очна денна, очна вечірня,
Назва навчальної дисципліни	Дитячі інфекційні хвороби
Кафедра	Дитячих інфекційних хвороб
Е-mail кафедри	Kaf_pedInfectious@meduniv.lviv.ua
Викладачі (імена, прізвища, наукові ступені і звання викладачів, які викладають дисципліну, контактний email, Google scholar, Scopus)	Олександр Надрага - д.м.н., професор, nadruga09@gmail.com Орест Січкоріз - к.м.н., доцент, sichkorizoye@gmail.com Галина Литвин – к.м.н., доцент, golytvyn2012@gmail.com Ірина Дибас – к.м.н., доцент, idybas24@gmail.com
Рік навчання (рік, на якому реалізується вивчення дисципліни)	2-3
Тип дисципліни/модулю (обов'язкова/ вибіркова)	Обов'язкова
Кількість кредитів ECTS	3
Кількість годин (лекції/ практичні/семінарські заняття/ самостійна робота аспірантів)	Лекції – 8 год, семінарські заняття – 8 год, практичні заняття – 28 год, самостійна робота – 46 год
Консультації	Згідно з розкладом

2. Анотація до дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика».

Дитячі інфекційні хвороби були і залишаються однією з пріоритетних проблем медицини в усьому світі. До інфекцій, яким можна запобігти щепленнями, належать: кашлюк, дифтерія, правець, поліомієліт, кір, епідемічний паротит, краснуха, гепатит В, гемофільна інфекція, пневмококова інфекція, менінгококова інфекція, ротавірусна інфекція, вітряна віспа, гепатит А, папіломавірусна інфекція та інші. Щороку завдяки

щепленням у світі вдається зберегти 2,5 млн дитячих життів. Україна входить до числа 14 країн Європейського регіону, де кір та краснуха дотепер залишаються ендемічними. У 2015 році покриття першою дозою вакцини проти кору, краснухи та паротитної інфекції в Україні становило лише 56%. Схожа ситуація була у країнах Європи та світу загалом. Як результат, у 2017-2018 рр. світ зазнав наймасштабнішої епідемії кору за останні десятиліття. На сучасному етапі зросла питома частка хворих на середньотяжкі та тяжкі форми екзантемних, герпетичних, кишкових інфекцій, збільшилась кількість ускладнень, зокрема з боку ЦНС. У зв'язку з зростанням кількості неімунного населення змінилась вікова структура хворих, значно зросла частка хворих дітей першого року життя. 24 грудня 2020 року Наказом МОЗ України було затверджено «Дорожню карту з впровадження вакцин від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, і проведення масової вакцинації у відповідь на пандемію COVID-19 в Україні в 2021-2022 роках». Основним завданням Дорожньої карти з вакцинації протягом 2021–2022 років є охоплення вакцинацією проти коронавірусної хвороби COVID-19 щонайменше 50 % населення України (20 866 390 людей). Водночас, впровадження програми з вакцинації значною мірою залежить від доступності вакцин.

Слід зазначити, що низка інфекційних, зокрема, антропо-зоонозних захворювань, гельмінтозів, не можуть бути попереджені шляхом вакцинації. В умовах складної екологічної ситуації та соціально-побутових проблем сьогодення, почастишали випадки захворювань гострими кишковими інфекціями, лайм-бореліозом, інфекційним мононуклеозом, герпетичними інфекціями. Медична інфраструктура в Україні постраждала під час бойових дій, через руйнування системи подачі води цілком ймовірним є виникнення холери, черевного тифу. Додатковим тригером підвищення інфекційної захворюваності є екологічна катастрофа світового масштабу після руйнування Каховської ГЕС та підтоплення значних територій на сході України. Крім того, після початку війни, був певний провал зі щепленнями. Він був пов'язаний з міграцією - багато хто виїхав з України, переїхав у інші області. На кінець 2022 року в Україні по різних областях фіксуються показники 45-80% вакцинованих дітей з обов'язковими щепленнями, і це дані далекі від рекомендованих ВОЗ 95% вакцинованого населення.

3. Мета і завдання дисципліни

Мета передбачає удосконалення знань аспірантів, здобуття ними теоретичних знань, умінь, навичок, достатніх для проведення диференційної діагностики, лікування, профілактики найбільш поширених інфекційних хвороб

у дітей, формування висококваліфікованих фахівців у галузі медицини, здатних застосовувати набуті знання і практичні навички при розв'язанні складних завдань у подальшій професійній діяльності.

Завдання навчальної дисципліни:

- Навчитися встановлювати етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених інфекційних хвороб дитячого віку.
- Вміти діагностувати різні клінічні варіанти інфекційних захворювань та їх типові ускладнення.
- Оволодіти принципами лабораторної діагностики інфекційних захворювань дитячого віку.
- Вміти складати план обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при інфекційних захворюваннях.
- Визначати тактику ведення дітей різного віку, в тому числі – новонароджених, хворих на найбільш поширені інфекційні хвороби.
- Проводити диференційну діагностику та ставити попередній діагноз інфекційних захворювань у дітей. Знати клінічну симптоматику невідкладних станів, вміти їх діагностувати та надавати екстрену допомогу у клініці дитячих інфекційних хвороб.
- Розрізняти особливості клінічного перебігу різних за важкістю клінічних форм інфекційних хвороб у дітей.
- Визначати основні принципи лікування дітей з найбільш поширеними інфекційними захворюваннями.
- Планувати профілактичні та протиепідемічні заходи у вогнищі щодо інфекційних захворювань у дітей різного віку, в тому числі новонароджених.

2. Плановані результати навчання (компетентності)

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми педіатричної освіти та науки, професійної та дослідницько-інноваційної діяльності у галузі педіатрії на підставі переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних та практичних знань та професійної педіатричної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК1. Здатність відповідально ставитися до завдань і обов'язків та збереження довкілля, бути критичним та самокритичним, діяти з соціальною відповідальністю і громадянською свідомістю.

ЗК2. Здатність до абстрактного й аналітичного мислення і генерування ідей та навчання упродовж професійного життя і бути сучасно навченим.

ЗК3. Здатність до усного та письмового спілкування як українською, так й іноземною (переважно англійською) мовами для наукової комунікації, що забезпечує ефективну професійну діяльність.

ЗК4. Здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та набуті знання у практичних ситуаціях, знаходити, обробляти й аналізувати інформацію з різних джерел.

ЗК5. Здатність до лідерства, керування колективом, роботи в команді, фахового спілкування з непрофесіоналами у галузі та конструктивної взаємодії з іншими людьми, незалежно від їх походження й особливостей культури, і поваги до різноманітності, навіть під час вирішення складних питань.

ЗК6. Здатність виявляти, ставити і вирішувати проблеми, ухвалювати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість робіт, які виконують.

ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), розробляти та керувати проектами, планувати та розподіляти час, працювати автономно.

ЗК8. Здатність виконувати дослідження на відповідному рівні, адаптуватися та діяти в нових ситуаціях і впоратися з тиском, працювати в міжнародному науковому просторі.

ЗК9. Здатність дотримуватися етичного кодексу вченого України та академічної доброчесності.

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за напрямком і тематикою педіатричних досліджень і професійної діяльності.

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у галузі педіатрії та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

ФК3. Здатність до застосування категорійно-понятійного апарату, новітніх теорій, концепцій, технологій і методів, необхідних для розв'язання комплексних проблем педіатричного сектору галузі охорони здоров'я.

ФК4. Здатність формулювати дослідницькі запитання, розробляти проекти наукових досліджень.

ФК5. Здатність оволодіти сучасними методами наукового дослідження, обирати їх та критерії оцінки дослідження відповідно до цілей і завдань наукового проекту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, коректно аналізувати й узагальнювати їх.

ФК7. Здатність представляти результати наукових досліджень в усній і письмовій формі відповідно до національних та міжнародних стандартів.

ФК8. Здатність організовувати та здійснювати педагогічну діяльність.

ФК9. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту й інші сфери суспільства.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Володіти концептуальними та методологічними знаннями в галузі педіатрії і вузьких педіатричних спеціальностей та бути здатним застосовувати їх до професійної діяльності при вирішенні дослідницьких і практичних завдань.

ПРН 2. Вміти проєктувати та здійснювати комплексні дослідження, у т.ч. міждисциплінарні, на базі цілісного системного наукового світогляду з використанням знань в галузі філософії наукового пізнання.

ПРН 3. Планувати та реалізувати на практиці оригінальне самостійне наукове дослідження, яке повинно містити наукові положення та науково обґрунтовані результати у галузі фармацевтичних наук, що розв'язують важливу або конкретну наукову чи науково-прикладну проблему.

ПРН 4. Використовувати сучасні інформаційні джерела національного та міжнародного рівня для оцінки стану вивченості об'єкту досліджень і актуальності наукової проблеми.

ПРН 5. Вміти формулювати наукові гіпотези, мету і завдання наукового дослідження.

ПРН 6. Вміти розробляти дизайн та план наукового дослідження.

ПРН 7. Вміти виконувати оригінальне наукове дослідження.

ПРН 8. Вміти проводити аналіз, систематизацію й інтерпретацію результатів наукових досліджень, використовувати методи статистичної обробки даних.

ПРН 9. Вміти пояснювати принципи, специфічність і чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.

ПРН 10. Вміти інтегрувати наявні методики й методи досліджень та адаптувати їх для розв'язання наукових завдань при проведенні наукових досліджень.

ПРН 11. Вміти інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

ПРН 12. Володіти навичками усної та письмової презентації результатів наукових досліджень у формі доповідей, публікацій, презентацій, постерних доповідей тощо українською та іноземною мовами.

ПРН 13. Дотримуватись етичних норм, враховувати авторське право та норми академічної доброчесності при проведенні наукових досліджень, презентації їх результатів та у науково-педагогічній діяльності.

ПРН 14. Володіти комунікативними навичками на рівні вільного спілкування в професійному середовищі й громадській сфері, у т.ч. іншомовних, щодо проблем фармацевтичного сектору галузі охорони здоров'я.

ПРН 15. Впроваджувати результати наукових досліджень в науково-освітній процес, фармацевтичну практику та суспільний розвиток.

ПРН 16. Координувати роботу дослідницької групи, вміти організовувати колективну роботу (здобувачів вищої освіти, колег, міждисциплінарної команди).

ПРН 17. Організувати освітній процес, оцінювати його ефективність і рекомендувати шляхи удосконалення.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен:

1. Оволодіти сучасними знаннями і здатністю застосовувати їх у практичних ситуаціях.
2. Аналізувати клінічні дані та збирати медичну інформацію про пацієнта.
3. Приймати обґрунтовані рішення з використанням інформаційних і комунікаційних технологій.

4. Діагностувати невідкладні стани, визначати ступінь тяжкості хвороби та тактику надання екстреної медичної допомоги.
5. Приймати рішення щодо визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінювати отримані результати.
6. Володіти навичками планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен **знати:**

- етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширених інфекційних захворювань у дітей;
- існуючі методи параклінічного моніторингу щодо визначення ступеня тяжкості та прогнозування перебігу інфекційних хвороб у дітей;
- особливості клінічного перебігу асоційованих вірусно-бактерійних інфекційних хвороб;
- невідкладні стани відповідно до наявної клінічної симптоматики хворого та надавати екстрену допомогу у клініці дитячих інфекційних хвороб;
- основні принципи лікування дітей з найбільш поширеними інфекційними захворюваннями відповідно до рекомендацій доказової медицини;
- показання до застосування антибактерійних середників при інфекційних хворобах у дітей, що супроводжуються синдромом екзантеми.

Здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії повинен **вміти:**

- складати план обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при найбільш поширених інфекційних захворюваннях дитячого віку;
- проводити диференційну діагностику та встановлювати попередній діагноз інфекційних захворювань, їх ускладнень у дітей різного віку;
- діагностувати різні клінічні варіанти та типові ускладнення найбільш поширених захворювань дитячого віку;
- визначати основні принципи лікування дітей з найбільш поширеними інфекційними захворюваннями;
- діагностувати невідкладні стани та надавати екстрену допомогу у клініці дитячих інфекційних хвороб.

4. Навчальний план навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика»

№	Назва розділу / модулю	Кредити	Години	Вид заняття (години)			
				Лекції	Семінари	Практичні заняття	Самостійна робота
1.	«Дитячі інфекційні хвороби та їх імунопрофілактика»	3	90	8	8	28	46
	ВСЬОГО	3	90	8	8	28	46

Теми лекцій

№	Тема	Години
1.	Гострі респіраторні вірусні інфекції. COVID-19	2
2.	Дитячі інфекційні хвороби, що супроводжуються синдромом гострого тонзиліту.	2
3.	Групи екзантемних захворювань. Клініка та диференційна діагностика інфекційних хвороб, що супроводжуються синдромом екзантеми: кір, краснуха, вітряна віспа	2
4.	Ураження нервової системи при інфекційних хворобах у дітей: енцефаліти та параенцефаліти, енцефалопатія, менінгіт, синдром Гієна-Барре. Менінгококова інфекція	2
	Разом	8

Теми семінарських занять

№	Тема	Години
1.	Особливості епідемічного процесу, клінічного перебігу та диференційної діагностики інфекційних хвороб у дітей, що супроводжуються синдромом екзантеми.	2
2.	Особливості епідемічного процесу, клінічного перебігу та диференційної діагностики інфекційних хвороб у дітей, що супроводжуються синдромом жовтяниці.	2

3	Особливості епідемічного процесу, клінічного перебігу та диференційної діагностики інфекційних хвороб у дітей, що супроводжуються ураженням ШКТ.	2
4	Сучасна лабораторна діагностика інфекційних хвороб у дітей, Специфічна планова та екстрена профілактика інфекційних захворювань.	2
	Разом	8

Теми практичних занять

№	Тема	Години
1.	Гострі респіраторні вірусні інфекції (грип, парагрип, аденовірусна, респіраторно-синцитіальна, риновірусна інфекція. COVID-19) Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Клінічні форми. Ускладнення. Діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
2	Дифтерія. Паротитна інфекція. Коклюш. Етіологія, епідеміологія, патоморфологічні особливості різних форм. Класифікація, клініка типових форм та ускладнень. Діагностика. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
3	Скарлатина. Псевдотуберкульоз. Інфекційний мононуклеоз. Етіологія, епідеміологія, патогенез, класифікація, ускладнення, лікування. Протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
4	Кір. Краснуха. Вітряна віспа. Оперізуючий герпес. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка типових форм, ускладнення. Вроджена краснуха. Принципи лікування. Специфічна профілактика. Протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
5.	Менінгококова інфекція. Поліомієліт. Ентеровірусна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Ускладнення. Діагностика. Наслідки. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
6	Кишкові інфекції: шигельоз, сальмонельоз, ешерихіоз, ерсиніоз, ротавірусна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм у дітей різного віку. Ускладнення. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
7	Вірусні гепатити А, В, С, D та інші. Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
	Разом	28

Теми для самостійної роботи

№	Тема	Години
1	Семіотика інфекційних екзантем.	2
2.	Закономірності епідемічного процесу при кору, краснусі, скарлатині, ерсиніозній інфекції, VZV- інфекції.	2
3	Герпетична інфекція у дітей.	2
4	Етіологічні та епідеміологічні аспекти Лайм-бореліозу у дітей. сучасні схеми специфічної антибіотикотерапії. Серологічна діагностика Лайм-бореліозу: етапи та інтерпретація. Постконтактна профілактика при Лайм-бореліозі.	2
5	Поліомієліт: клініка, діагностика, лікування	2
6	Кашлюк та паракашлюк. Особливості перебігу кашлюка у дітей раннього віку	2
7	Гельмінтози у дітей. Діагностика. Лікування.	2
8	Псевдотуберкульоз. Ускладнення при псевдотуберкульозі у дітей різних вікових груп	2
9	Токсоплазмоз (набутий, природжений). Токсокароз. Клініка. Діагностика. Лікування.	2
10	ВІЛ-інфекція. Ретровіруси та їх роль в патології людини. ВІЛ-І та ВІЛ-2. Епідеміологія. Патогенез. Імунологічні порушення. Особливості клініки ВІЛ-інфекції у дітей	2
11	Черевний тиф і паратифи А і В у дітей. Критерії діагностики. Диференціальний діагноз. Лікування.	2
12	Природжена краснуха. Синдром Грега.	2
13	Рідкісні форми менінгококової інфекції: рецидивуюча та хронічна.	2
14	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. ДВЗ-синдром	2
15	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. Гостра дихальна недостатність	2
16	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. Недостатність наднирникових залоз	2
17	Невідкладні стани в клініці інфекційних хвороб. Серцево-судинна недостатність	2
18	Гостра печінкова недостатність при вірусних гепатитах. Енцефалопатія.	2
19	Гемолітико-уремічний синдром при кишкових інфекціях.	2
20	Проблемні питання лабораторної діагностики ентеровірусної інфекції, інфекції викликані вірусами герпсу1/2 типу та 6 типу («псевдокраснуха», шоста хвороба)	2
21	Парвовірусна В19 інфекція (еритема Чамера, п'ята хвороба)	2

22	Мікози. Особливості перебігу у дітей з різним імунним статусом	2
23	Реакції та ускладнення після проведення вакцинації. Анафілактичний шок, діагностика, невідкладна допомога.	2
	Разом	46

5. Верифікація результатів навчання здійснюється відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності аспірантів та здобувачів за третім (освітньо-науковим) рівнем вищої освіти у ЛНМУ імені Данила Галицького»

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АСПІРАНТІВ

Поточний контроль

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за **поточну навчальну діяльність аспіранту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною вітчизняною) шкалою** (5-«відмінно», 4-«добре», 3-«задовільно», 2-«незадовільно») з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені програмою навчальної дисципліни. Аспірант має отримати оцінку з кожної теми. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали.

Критерії оцінювання поточної навчальної діяльності аспіранта:

5/"відмінно" – аспірант бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

4/"добре" – аспірант добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних

неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

3/"задовільно" – аспірант в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають в аспіранта невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

2/"незадовільно" – аспірант не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Оцінювання самостійної роботи аспірантів.

Самостійна робота аспірантів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу контролюється при підсумковому контролі.

Відпрацювання. У разі пропуску практичного (семінарського) заняття аспірант зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі.

Відпрацювання здійснюється за попереднім записом аспіранта на кафедрі у відповідному журналі. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає кафедра. Кафедра несе відповідальність за рівномірність комплектування груп та визначає кількість чергових викладачів для забезпечення відпрацювання аспірантами практичних занять. Тривалість і критерії оцінювання знань аспірантів при відпрацюванні практичного заняття мають бути такими ж, як і на відповідному занятті.

Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри,

що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності аспірантів.

Визначення кількості балів, яку аспірант набрав з дисципліни та оцінювання дисципліни

Оцінка дисциплін, формою підсумкового контролю яких є **залік**, базується на результатах оцінювання поточної навчальної діяльності та виражається **за двобальною шкалою**: «зараховано» або «не зараховано».

Для зарахування дисципліни аспірант має отримати за поточну навчальну діяльність не менше, ніж 60% від максимальної суми балів (для 200-бальної шкали – не менше 120 балів).

Бали та оцінку («зараховано» або «не зараховано») викладач вносить у заліково-екзаменаційну відомість та у залікову книжку аспіранта (за винятком оцінки «не зараховано»).

Підсумковий контроль – залік (зараховано/незараховано)

Залік аспіранти отримують, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3,0» (за 200 бальною шкалою це становить не менше 120 балів).

Максимальна кількість балів, яку може набрати аспірант за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати аспірант за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих аспірантом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою.

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Таблиця 1

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком (диференційованим заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше	Недостатньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140	3	
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Бали

з дисципліни для аспірантів, які успішно виконали програму, **конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче:**

Бали з дисципліни

Від 170 до 200 балів

Від 140 до 169 балів

Від 139 балів до 120

Нижче мінімальної кількості балів

Оцінка за 4-ри бальною шкалою

5

4

3

2

6. Перелік контрольних питань

1. Особливості інфекційного процесу та імунітету у дітей. Профілактика дитячих інфекційних хвороб (специфічна і неспецифічна)
2. Календар профілактичних щеплень. Характеристика препаратів для імунопрофілактики.
3. Протипоказання до профілактичних щеплень.
4. Поствакцинальні реакції. Нормальний перебіг поствакцинального періоду. Можливі патологічні реакції, їх терміни та клінічні прояви. Лікування.
5. Синдроми при гострих нейроінфекціях у дітей.
6. Гнійні і серозні менінгіти у дітей. Клініко-лабораторна діагностика
Етіологія гнійних менінгітів. Клініка, діагностика. Лікування. Профілактика
7. Клініка менінгококового менінгіту. Особливості у дітей першого року життя.
Діагностика, лікування.
8. Вторинні гнійні менінгіти у дітей.
9. Менінгококцемія. Клініка інфекційно-токсичного шоку у дітей
10. Менінгококцемія. Невідкладна допомога на до госпітальному етапі та в стаціонарі.
11. Диференційна діагностика грипу та менінгококової інфекції.
12. Диференційний діагноз менінгококцемії з екзантемними інфекціями.
13. Поліомієліт. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічні форми . Діагностика, лікування, профілактика. Вакцинальний поліомієліт..
14. Інші ентеровірусні інфекції. Етіологія, епідеміологія, патогенез клінічні форми.
Диференційна діагностика поліомієліту з поліомієлітоподібними формами інших ентеровірусних інфекцій. Лабораторна діагностика.
15. Паротитна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічні форми. Лікування.
Специфічна і неспецифічна профілактика.
16. Кір. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка. Періоди маніфестації кору.
17. Основні принципи лікування.
18. Мітигований кір.
19. Диференційна діагностика кору з іншими екзантемними інфекціями та з алергічними висипаннями.
20. Профілактика кору. Активна і пасивна імунізація. Карантинні заходи при кору.
21. Клініко-патогенетичні особливості ураження нервової системи при кору. Діагностика.
Лікування.
22. Краснуха. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка.
23. Природжена краснуха.
24. Диференційна діагностика краснухи з іншими екзантемними інфекціями та алергічним висипом.
25. Основні принципи лікування при краснусі.
26. Профілактика краснухи. Активна імунізація.
27. Вітряна віспа. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Клініка типових і атипичних форм вітряної віспи.
28. Ускладнення вітряної віспи.
29. Диференційна діагностика вітряної віспи з іншими екзантемними інфекціями і алергічними висипаннями.
30. Клініко-патогенетичні особливості ураження нервової системи при вітряній віспі.
31. Лікування різних форм вітряної віспи.
32. Оперізувальний герпес. Особливості оперізувального герпесу у дітей різного віку.
33. Скарлатина. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Значення бактерії, токсинів і сенсibiliзуючих факторів в патогенезі скарлатини та її ускладнень.
34. Клінічні форми скарлатини. Класифікація.
35. Диференційна діагностика скарлатини з іншими екзантемними інфекціями і псевдотуберкульозом.
36. Ускладнення скарлатини.
37. Лікування скарлатини та її ускладнень.
38. Диспансеризація реконвалесцентів скарлатини.

39. Кашлюк. Особливості кашлюка у дітей різного віку.
40. Ускладнення кашлюка. Лабораторна діагностика кашлюка.
41. Лікування кашлюка.
42. Профілактика кашлюка.
43. Паракклюш.
44. Шигельози у дітей. Захворюваність, клінічні прояви у різних вікових груп. Діагностика. Лікування.
45. Сальмонельози у дітей. Етіологія, патогенез, клінічні форми. лікування.
46. Вірусні гепатити у дітей. Показники тяжкості клінічних форм. Діагностика. Перебіг вірусних гепатитів. Наслідки.
47. Диференційна діагностика гепатитів і жовтяниць іншої етіології.
48. Клініка злякливої форми вірусного гепатиту. Принципи інтенсивної терапії.
49. Вірусний гепатит Д у дітей. Особливості епідеміології. клінічні форми. діагностика, перебіг, лікування.
50. ВІЛ-інфекція/ СНІД у дітей. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клінічні стадії., лабораторна діагностика, лікування. Профілактика

7. Рекомендована література:

Обов'язкова

1. Чернишова Л.І., Волоха А.П., Бондаренко А.В. та ін. Інфекційні хвороби у дітей: підручник /за ред. Л.І. Чернишової. - К.: ВСВ «Медицина», 2016. 1016 с.
2. Інфекційні хвороби в дітей: підручник/ С.О. Крамарьов, О.Б. Надрага, Л.В. Пипа та ін.; за ред. проф. С.О. Крамарьова, О.Б. Надраги – К.: ВСВ «Медицина». – 2023. – 392 с. + 14 с. кольор. вкл.
3. Наказ про внесення змін до календаря профілактичних щеплень в Україні та переліку медичних протипоказань до проведення профілактичних щеплень від 11.10.2019 р. № 2070.

Додаткова

1. Керол Дж. Бейкер; наук. ред. пер. проф. Крамарьов С.О. ; пер. з англ. Закордонєць Л.В. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases : пер. 3-го англ. вид. : двомов. вид. /— К. : ВСВ «Медицина», 2019. 744 с.

Інформаційні ресурси:

Додаток 3

До Процедури розробки та періодичного перегляду освітніх програм.